

Lásko, voníš deštěm

Marie Rottrová

1. Jde déšť a já jdu s ním, jdu městem, jež znám
a hledám stopy včerejší, včerejší,
jdu stejným směrem jak dřív a vzpomínám
a všechno zdá se krásnější.
2. Ach, lásko, voníš deštěm, tady jsi řek',
myslím, že vítr tehdy vál, vítr vál,
jsou to už stovky let, kabát jsi svlék'
a byl mi velký, ale hřál, krásná lásko.
3. Jak dlouho dlouho ještě půjdu ti vstříc,
člověk je velmi krátce živ, krátce živ,
má lásko voníš deštěm, jsi z plískanic,
však hřeješ stejně jako dřív.
4. I déšť jak dřív je stejný i já já jsem táž
jen cosi skříplo v orlojích, v orlojích,
byls tu a stále jsi jenom se ukrýváš,
jdu deštěm ve tvých šlépějích, ó má lásko.